

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spm. nr. S 1545.

Svar (25/3 99)**Sundhedsministeren (Carsten Koch):**

Jeg har af Sundhedsstyrelsen fået oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Et 12 års barn kan godt selv tage til lægen og få vaccinationen, men det er forældrene, der skal give samtykke hertil. Der skal medbringes sygesikringsbevis og vaccinationskort, hvilket vil ske i forståelse med forældrene, der ligeledes vil kunne deltage ved vaccinationen.

Der ses stort set ikke bivirkninger i forbindelse med 12 års vaccinationen, specielt er der ikke ud fra de foreliggende opgørelser over vaccinationsreaktioner observeret varige mén.«

Spm. nr. S 1548

Til socialministeren (19/3 99) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvordan kan det lade sig gøre, at bedsteforældre kan tilbageholde et barn mod forældremyndighedsindehaverens ønske om at få barnet tilbage, og hvordan kan det lade sig gøre, at kommunen godkender, at barnet forbliver hos bedsteforældrene, selv om bedsteforældrene ikke har plejetilladelse, og hvordan kan kommunen pålægge forældremyndighedsindehaveren at betale børnebidrag, når denne ønsker barnet tilbage?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet på baggrund af en konkret sag, men spørgeren ønsker et generelt svar. I den konkrete sag kan der meget vel være andre hensyn, der spiller ind, men så vidt spørgeren er oplyst om sagen, overtræder kommunen en række bestemmelser.

Spørgsmålet er således stillet for at få belyst reglerne på området, herunder om kommunen kan medvirke til, at barnet forbliver hos bedsteforældrene, selv om forældremyndighedsindehaveren ønsker barnet tilbage.

Kommunen har hverken før, under eller efter indledt nogen form for sagsbehandling i form af frivillig eller tvangsmæssig fjernelse af barnet. Forældremyndighedsindehaveren er således fuldt egnet som forælder.

Svar (26/3 99)**Socialministeren (Karen Jespersen):**

Af den ledsagende begrundelse for spørgsmålet fremgår, at der sigtes til situationer, hvor kommunen ikke har medvirket til etableringen af barnets ophold hos bedsteforældrene. I det følgende forudsættes derfor, forældremyndighedens indehaver oprindeligt har anbragt barnet i privat familiepleje hos bedsteforældrene.

Efter servicelovens § 64, stk. 1, må ingen modtage et barn under 14 år til døgnophold i privat familiepleje i en sammenhængende periode ud over 3 måneder uden at have tilfaldelse fra den kommune, hvor plejefamilien bor. Der kan kun udstedes plejetilladelse, hvis opholdet må anses for at være til gavn for barnet. Det er indehaveren af forældremyndigheden, der har pligt til at sikre sig, at plejefamilien har den fornødne plejetilladelse.

Når et barn er anbragt i privat familiepleje er udgangspunktet, at forældrene kan hjemtage barnet, eller eventuelt flytte barnet til en anden familiepleje. Dog giver servicelovens § 64, stk. 4, mulighed for efter begæring af plejeforældrene eller barnet eller den unge i særlige situationer at opretholde opholdet i plejefamilien, selv om forældrene ønsker at hjemtage barnet.

Efter § 64, stk. 4, er det en forudsætning for at kunne træffe afgørelse om nægtet flytning eller hjemtagelse fra privat familiepleje, at en flytning eller hjemtagelse må antages at skade barnet eller den unge. Bestemmelsen er en beskyttelsesregel, der tilgodeser hensynet til det barn eller den unge, som måske i en længere årrække har haft ophold hos plejeforældrene.

Kommunen er forpligtet til ved udstedelse af plejetilladelse at gøre forældremyndighedens indehaver opmærksom på bestemmelserne i § 64, stk. 4.

Det er børn og unge-udvalget i forældrenes opholdskommune, der har kompetencen til at træffe afgørelse om nægtet hjemgivelse efter § 64, stk. 4. Forældrene har adgang til at få efterprøvet børn og unge-udvalgets afgørelse af Den Sociale Ankestyrelse, og Ankestyrelsens afgørelse kan indbringes for landsretten. Endvidere